

Sarajevo – Ljubavi moja

6. april – Dan oslobođenja Sarajeva

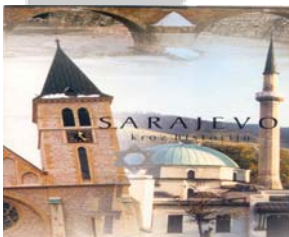

Sarajevo, šehar Sarajevo je glavni grad Bosne i Hercegovine.

Sarajevo ima svoju prošlost, dugu priču o rođenju, postanku i nastanku od mlađeg kamenog doba, naseobina Starog Rima i dolaska raznih slavenskih plemena do bogumilskih nekropola, trgova, stare Crkve bosanske.

Ovaj grad ima i svoj duh.

Taj duh, taj vječiti duh Sarajeva, to je duh sarajevske, nadaleko čuvene, trpeljivosti, pažnje i uvažavanja.

Na jedva stotinjak metara zračne udaljenosti uzdižu se, postoje i traju bogomolje, i muslimanske, i katoličke, i pravoslavne, i jevrejske.

I tako u dugim vijekovima različiti hramovi, drugačijih propovijedi i obreda, tako daleko, a tako blizu jedan drugom, da ih nadlijeću i pod njihovim strehama crvkuću iste ptice.

Kao što ima i svoju dušu, i svoj duh, Sarajevo ima i svoje veliko srce opjevano pjesmom svih onih koji ga vole.

Nije poznato da li je igdje na ovom svijetu ljubav ljudi tako spojena sa tugom kao u Sarajevu. Istina da velika ljubav i tuga čine jedno te isto, nigdje nije tako uočljiva kao u šehar Sarajevu.

Sa imenom koji nosi ovaj grad na obalama rijeke Miljacke nastajao je polovinom 16. stoljeća poslije gubitka samostalnosti srednjovjekovne bosanske države. Osnivač ovog grada na rijeci Miljacki bio je Isa-beg

Ishaković. Za 30 godina svoje sretne vladavine podigao je cijeli niz lijepih građevina.

Dolaskom Husrev-bega na položaj novog namjesnika zemlje bosanske počinje i nova era u kojoj Sarajevo od kasabe, gradića, varošice, postaje grad – šehar Sarajevo.

Narodna pjesma Husrev-begu „stavlja“ u usta slijedeće stihove:

„... Ja načinih medreseta i imareta
Ja načinih sahatkulu, do nje džamije,
Ja načinih tašlihana i bezistana,
Ja načinih tri čuprije posred Sarajeva,

Ja načinih od kasabe šehar Sarajevo"

Za njegove davne, mudre i pravične vlade, Sarajevo je postalo ponos Bosne i čežnja svih Bosanaca i Hercegovaca.

Stari sarajevski pjesnik Mejli kaže:

"Neka bude uništen neprijatelj Sarajeva – ako ga bude bilo".

A Sarajevo je imalo neprijatelja. Čini se da ni priroda ponekad nije razumjela ljepote Sarajeva koje će stradati i od požara i od poplava i od potresa. Najveću štetu Sarajevu su nanosili ljudi kao Eugen Savojski ili dušmani iz nama bliske prošlosti. Nakon što je Sarajevo okupirano 1878. godine nove nemire po svjetsku historiju je izazvao atentat na

austrougarskog nadvojvodu Franca Ferdinanda od Gavrila Principa i njemu sličnih nadničara srbijanske vojne obavještajne službe.

U periodu između dva svjetska rata Sarajevo je stagniralo.

Aprilskim ratom i okupacijom 1941. godine Sarajevo se našlo u središtu različitih i tragičnih ratnih zbivanja. Bosna i Hercegovina i Sarajevo su ušli u okvire NDH.

Izbijanjem antifašističkog ustanka u ljeto 1941. godine i pojavom Narodnooslobodilačkog pokreta, Sarajevo postaje jedan od centara ilegalnog partizanskog rada i djelovanja.

U antifašističkoj borbi i ratu za oslobođenje zemlje u periodu od 1941 – 1945. godine, 10961 građanin Sarajeva je položio život.

Sa oslobođenjem 6. aprila 1945. godine Sarajevo ponovo dobija status glavnog grada Bosne i Hercegovine.

Pedesetak godina poslije dok je Evropa slavila 9. maj – Dan pobjede nad fašizmom, građani Sarajeva i Bosne i Hercegovine su se sjećali 6. aprila 1945. godine jer su se od aprila mjeseca 1992. godine našli na udaru agresije, a njenih izvršitelja bi se postidjeli i najokrutniji zločinci iz Drugog svjetskog rata.

Nisu razumjeli dušu i srce Sarajeva, opsjedali su ga, lišili ga struje, vode, izložili ga artiljerijskoj i snajperskoj paljbi tokom koje je stradalo 10514 civila

*April..., u Sarajevu
zamirisaće rosom,
zamirisat' beharom
ali...*

*hoće li nekoga u aprilu
probudit' plač života nerođenog
Hoće li ti Sarajevo,
srce zadrhtat*

*zatreperit' duša
osjećaš li april damarima svojim
pamtiš li sve svoje aprile
što ti ime opraše
život probudiše*

Edina Žugor – Šalaka

*Dani obasipani
dimom i maglom, pa mrvicom sreće
strahom i suzom vrelom što peče
iskrama vatre spržen san
prolila se tuga po sivilu pustom
procvjetala ruža što mirisa nema
gažena će biti, al' venuti neće
i korak će nad njom da lebdi u mraku
latice će njene da čuvaju riječi
vječno okovane smrznutom tišinom
jedan je grad umiro u njima
pečat vremena prošlog onima
što ostadoše gdje najviše boli*

Edina Žugor – Šalaka

Grad je opstao i po okončanju agresije zasjao, čini se jače no ikad, a stihovi 'Sarajevo, ljubavi moja', dobili su puni smisao. Sarajevo je potvrdilo antifašističku opredjeljenost i sačuvalo tekovine slobode uspostavljene 6. aprila 1945. godine.

Osnovna škola «Behaudin Selmanović»

Referat povodom Dana grada Sarajeva